

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORiarVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Confirmatur à Pontifice maximo Societas. Cap. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

mentis, domum seminudi reuerterint. Alii etiam tanta
 æmulatione incitati, eiusdem conditionis hominum
 rum non deerat passim copia, hospicio suscepto
 gnè curarunt. Multi præterea proceres, in gaudere
 ris perfectionem, Ignatio pecunia summa vno
 tulere non leuè. Qua in re Margarita Austriae
 V. filia, Octauio Farnesio nupta, Placentinorum & Pro-
 mensium hodie Duci, pietas ac beneficentia vni-
 mis enituit. Atque eius pecunia, cum Ignatius imp-
 ret, se vel maxima eorum qui contulerant voluit
 partem aliquam in suas & suorum necessitates
 posse; tamen tanta fuit religione vir, ut ne obli-
 dem nisi in externorum pauperum commoda
 pferit, relatis in codicem accuratè nominibus, et
 um profus ratio constaret. Atque hunc maxime
 dum labor ad exactam vsque hyemem secunda
 admirumurratione perductus, ac vere demum
 frumenta partim ab ijs qui suppresserant, sponte
 ta; partim à magistratibus aliunde conuecta sunt. Et re
 non mediocriter annona laxauit; grauique periculi
 periculo plebs, Deo adiuuante, ad solitos qua-
 pificia redijt.

Confirmatur à Pontifice maximo Societas.

Cap. XII.

Nterea, cum ad Ignatium turbam
 onis aliqui subinde se adiungunt, et
 quaquam immemor ille, quod ab
 cietatem confirmandam
 gotij paulo ante suscepti; quod
 publicis oecupationibus olli
 in eam ipsam rem diligentissimè
 lit, ac primùm totius instituti formulam
 explicandā ad certa capita dilucidè rededit, et
 deinde nactus opportunitatem, quod Pontifex
 per autumni ferias è turba negotijsque

perat eam formulam auctoritate Apostolica sancienda eidem Pontifici suppliciter obtulit per Gasparem Contarenum Cardinalem, de quo supra dictum est, ob egregiam virtutem sapientiamque Principi in primis acceptum, nostrique ordinis amicissimum. quam ille ubi perlegit, confestim: Spiritus, inquit, Dei est hic, ac multa preterea in eam sententiam adiunxit, quare consideret recetem huiusce manipuli ardorem, tali tempore diuinitus excitatum, afflictis Ecclesie rebus non leui tum praesidio, tum ornamento futurum. Verumtamen, ut in tanta re ne minus consulte quidpiam statuisse videretur, totum negotium delegauit tribus viris e sacro Collegio Cardinalium, apud quos minimum loci fore putauit gratiae. In ijs fuit Barptolemeus Guidicionius Lucensis, vir diuini humanique iuris apprime peritus, idemque nouarum religionum adeo non amicus, ut de ijs ad certum numerum redigendis librum etiam conscripsisse dicatur. Is, praedudicata iam causa, collegas nequaquam propensos in Ignatium, facile in suam sententiam adduxit, certamque propemodum confectamque rem, consilio & auctoritate sua pene discussit. Quod ubi sensit Ignatius, parum praesidij ratus in hominibus esse, ad operam de more confugit. ac praeter ieiunia, supplicationes, caeteraque ad numen propitiandum adhiberi solita, caelestes insuper hostias eo tantum nomine per se & per amicos immolauit ad tria millia. qua procuratio, intra finem anni vertentis, cum caeterorum, tum praecipue Guidicionij ita immutata voluntas est, ut cum de multitudine religionum cohibenda idem quod antea omnino sentiret, huic tamen refragari se vltra negaret posse, diuino videlicet monitu, & occulta spiritus operatione vehementer instinctus. Ita, qui diu valde anxios habuerat Patres, eorumque spem varijs frustrationibus propemodum extinxerat, idem vada cum caeteris collegis repente placatus ac fauens, rem vltro suscepit, commendauitque Pontifici, Tibure denuo commorantis, qui libentissimo animo & Societatem ipsam, & Societati inditum nomen rite sancteque approbavit.

Non.

Non. Octobris, anno MD XL. idque testamur rebus
 se publicis litteris eodem die locoque datus, cum
 men, vt in vniuersum socij ne plures sexaginta nomi-
 rentur. Ea videlicet fuit nouella Societatis quatuor
 quasi probatio. siquidem triennio post, cum varijs
 atque prouincijs Deo aspirante constaret regnum
 re fructus; ab eodem Pontifice limes ille conuul-
 latus est, liberumque Ignatio & successoribus
 cui libet petenti Societatem dare. quod non appro-
 plumate dato pridie Idus Martias anno MD XL.

Præpositus Generalis creatur Ignatio

Cap. XIII.

Natus post multas difficultates appro-
 batus denique Societate gratia
 (vt æquum erat) acta laetitia
 benignitate res bene se habere
 tisset; deinde, quoniam in his a Pon-
 tifice missio Patribus in
 corpore Præpositum Generalis
 nim qui cunctis præfesset appellare placere
 que tempore deligere visum est. Societatis
 per id tempus erat eiusmodi. Franciscus
 mon Roterigius in Lusitaniam erant
 Fabrii Cæsaris legatus Ortizius ad Vormaciam
 uentum Pontificis permissu in Germaniam ad
 Iacobus Laines Parma, Claudi' Iatus
 chasius agebant. In Brutios Nicolaus
 rat. Cum Ignatio Romæ duo dumtaxat
 sabatur, Salmeron, & Codurius. yrones
 dederant Societati, partim apud Ignatium
 studiorum causa ab eodem Patris
 bellum spirituale arma enixè parabant.
 ad res domesticas componendas in
 & concionibus iam tum, & colloquijs,
 approbatione, Societatis nomen longè
 rant. Hoc Societatis statu, cum Præpositus
 pus adesset, Patres, qui quidem in Italia